

**IZVJEŠĆE
Stručnog povjerenstva
o REAKREDITACIJI
Veleučilišta u Rijeci**

**Datum posjeta Visokom učilištu:
19. ožujka 2014. godine**

Srpanj, 2014.

SADRŽAJ

UVOD	3
KRATKI OPIS VREDNOVANOG VISOKOG UČILIŠTA	5
ZAKLJUČCI STRUČNOG POVJERENSTVA.....	7
PREDNOSTI VISOKOG UČILIŠTA	7
NEDOSTACI VISOKOG UČILIŠTA	7
PRIMJERI DOBRE PRAKSE	7
PREPORUKE ZA POBOLJŠANJE KVALITETE.....	8
DETALJNA ANALIZA O USKLAĐENOSTI VISOKOG UČILIŠTA SA STANDARDIMA I KRITERIJIMA ZA REAKREDITACIJU	10
Upravljanje visokim učilištem i osiguravanje kvalitete	10
Studijski programi	11
Studenti	12
Nastavnici	13
Stručna i istraživačka djelatnost.....	14
Međunarodna suradnja i mobilnost.....	15
Resursi: stručne službe, prostor, oprema i financije	16

UVOD

Stručno povjerenstvo koje je imenovala Agencija za znanost i visoko obrazovanje izradilo je ovo Izvješće u postupku reakreditacije Veleučilišta u Rijeci na temelju Samoanalyse te posjeta Visokom učilištu.

Postupak reakreditacije, koji u petogodišnjim ciklusima provodi Agencija za znanost i visoko obrazovanje (AZVO), javno tijelo koje je punopravni član Europskog registra agencija za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (European Quality Assurance Register for Higher Education, EQAR) i Europske udruge za osiguravanje kvalitete u visokom obrazovanju (European Association for Quality Assurance in Higher Education, ENQA), je, prema Zakonu o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju, obavezan za sva visoka učilišta u Republici Hrvatskoj.

Stručno povjerenstvo imenuje Akreditacijski savjet Agencije, neovisno stručno tijelo, kako bi provelo neovisno vrednovanje Visokog učilišta i njegovih studijskih programa.

Izvješće sadrži:

- kratku analizu prednosti i nedostataka visokog učilišta
- popis primjera dobre prakse visokog učilišta
- preporuke za unapređenje i mјere koje se moraju provesti u nadolazećem razdoblju te provjeriti u postupku naknadnog praćenja
- detaljnu analizu usklađenosti sa standardima i kriterijima za reakreditaciju.

Članovi stručnog povjerenstva:

- profesorica Sunčica Oberman Peterka, Ekonomski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, Hrvatska
- profesorica Heike Raddatz, Trier University of Applied Sciences, Njemačka
- profesor Dražen Vrhovski, Veleučilište VERN' i Wawa d.o.o., Hrvatska
- profesor Haldor Jochim, Aachen University of Applied Sciences, Njemačka
- Cecilia Gečević, studentica, Veleučilište Marka Marulića u Kninu

U analizi dokumentacije, posjetu Visokom učilištu i pisanju Izvješća, podršku radu Stručnog povjerenstva pružali su:

- Maja Šegvić, koordinatorica, Agencija za znanost i visoko obrazovanje
- Nika Matjanovski, pomoćnica koordinatorice, Agencija za znanost i visoko obrazovanje
- Goran Briški, prevoditelj, Agencija za znanost i visoko obrazovanje

Tijekom posjeta Visokom učilištu Stručno povjerenstvo održalo je sastanke sa sljedećim skupina:

- Upravom Fakulteta
- Radnom skupinom koja je sastavila Samoanalizu
- Povjerenstvom za osiguravanje kvalitete
- studentima koji su se odazvali javnom pozivu za razgovor
- nastavnicima
- asistentima
- prodekanima za nastavu i voditeljima studijskih programa
- administrativnim osobljem.

Stručno povjerenstvo je također obišlo ured dekana, knjižnicu, računalne učionice, referadu, specijalizirane učionice za elektrotehniku, laboratorij za kemiju i učionice, gdje je održalo kratke razgovore s prisutnim studentima. Stručno povjerenstvo je također obišlo dislocirane prostore u Pazinu, Ogulinu i Poreču, gdje su posjetili vinske podrume i laboratorije Poljoprivrednog odjela.

Po završetku postupka reakreditacije, Akreditacijski savjet donosi mišljenje temeljem reakreditacijskog izvješća, ocjene kvalitete visokog učilišta te izvješća o ispunjavanju kvantitativnih kriterija dobivenih iz informatičkog sustava koje podnosi koordinator Agencije za znanost i visoko obrazovanje.

Na temelju mišljenja Akreditacijskog savjeta, Agencija donosi akreditacijsku preporuku kojom ministru nadležnom za područje visokog obrazovanja i znanosti preporučuje jedno od sljedećeg:

1. **izdavanje potvrde** visokom učilištu o ispunjavanju uvjeta za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja odnosno dijela djelatnosti, u slučaju da je akreditacijska preporuka pozitivna
2. **uskratu dopusnice** visokom učilištu za obavljanje djelatnosti visokog obrazovanja, odnosno dijela djelatnosti, u slučaju da je akreditacijska preporuka negativna
3. **izdavanje pisma očekivanja** visokom učilištu, s rokom uklanjanja nedostataka do tri godine; pismo očekivanja može uključivati i zabranu upisa novih studenata na određeni period.

Akreditacijska preporuka uključuje i ocjenu kvalitete visokog učilišta te preporuke za poboljšanje i unapređenje kvalitete.

KRATKI OPIS VREDNOVANOG VISOKOG UČILIŠTA

NAZIV VISOKOG UČILIŠTA: Veleučilište u Rijeci

ADRESA: Trpimirova 2, 51 000 Rijeka

DEKAN VISOKOG UČILIŠTA: profesor Dušan Rudić

ORGANIZACIJSKA STRUKTURA

Prema Statutu Veleučilišta u Rijeci, djelatnost se obavlja u odjelima, ustrojstvenim jedinicama izvan odjela i dekanatu. Odjeli su ustrojene jedinice Veleučilišta. Odjel obavlja djelatnosti pretežno u jednom stručno-znanstvenom polju. U sastavu Veleučilišta su sljedeći odjeli: Poslovni odjel, Prometni odjel, Poljoprivredni odjel i Odjel sigurnosti na radu. Osim spomenutih odjela, kao posebna ustrojbena jedinica (trenutno) djeluje stručni studij Telematika.

STUDIJSKI PROGRAMI

Veleučilište u Rijeci izvodi stručne studijske programe i diplomske specijalističke stručne studijske programe. Prometni odjel ustrojava i izvodi stručne studije *Poštanski promet, Cestovni promet i Željeznički promet* u Rijeci te *Cestovni promet i Željeznički promet* u Ogulinu. Prometni odjel također ustrojava i izvodi specijalistički diplomski stručni studij *Promet* u Rijeci.

Poslovni odjel ustrojava i izvodi stručne studije *Informatika* u Rijeci i Puli, *Poduzetništvo* u Rijeci i Pazinu te specijalističke diplomske stručne studije *Informacijske tehnologije u poslovnim sustavima* i *Poduzetništvo* u Rijeci.

Odjel sigurnosti na radu ustrojava i izvodi preddiplomski i specijalistički diplomski stručni studij *Sigurnost na radu* u Rijeci.

Poljoprivredni odjel u Poreču ustrojava i izvodi stručne studije *Vinarstvo i Mediteranska poljoprivreda* te specijalistički diplomski stručni studij *Vinarstvo*.

Veleučilište također organizira i izvodi stručni studij *Telematika* u Rijeci.

BROJ STUDENATA: trenutno je na Veleučilište upisano 1 378 redovnih i 1 430 izvanrednih studenata, uz 163 apsolventa (podaci iz Samoanalize)

BROJ NASTAVNIKA: Veleučilište zapošljava 49 nastavnika i 6 asistenata na puno radno vrijeme, uz 4 nastavnika u kumulativnom radnom odnosu te 66 vanjskih suradnika.

BROJ ZNANSTVENIKA: Veleučilište zapošljava 16 doktora znanosti izabranih u nastavna zvanja na puno radno vrijeme, a na dio radnog vremena 3 doktora znanosti.

UKUPNI PRORAČUN (2012. godina): ukupni prihodi od poslovanja su iznosili 24.041.227,98 kuna

FINANCIRANJE MZOS-a: 13.362.848,38 kuna

VLASTITA SREDSTVA: 10.070.150,79 kuna

KRATKI OPIS VREDNOVANOG VISOKOG UČILIŠTA:

Vlada Republike Hrvatske donijela je 21. svibnja 1998. godine Uredbu o osnivanju Veleučilišta u Rijeci temeljem koje je ministar znanosti i tehnologije 25. svibnja 1998. godine donio Odluku o imenovanju privremenog rektora Veleučilišta u Rijeci. Veleučilište u Rijeci upisano je u registar Trgovačkog suda u Rijeci 24. srpnja 1998. godine, a iste je godine i raspisalo prvi natječaj za upis studenata u prvu godinu studija u akademskoj godini 1998./99.

Svi studijski programi koji se izvode od akademske godine 2005./06. usklađeni su sa smjernicama Bolonjskog procesa. Danas se na Veleučilištu izvodi 12 stručnih studijskih programa i 5 diplomskih specijalističkih stručnih studijskih programa.

ZAKLJUČCI STRUČNOG POVJERENSTVA

PREDNOSTI VISOKOG UČILIŠTA

1. Studijski programi su dobro pozicionirani na tržištu rada i popularni među potencijalnim studentima.
2. Studijski programi se temelje na ozbilnjom i odgovornom promišljanju te koherentnoj strategiji.
3. Razina ekspertize koju studenti postižu.
4. Brojni bilateralni ugovori s raznim europskim zemljama.
5. Mjestimično kreativno korištenje dostupnih resursa.

NEDOSTACI VISOKOG UČILIŠTA

1. Nema jasnog fokusa, a razvojni ciljevi su odviše generički.
2. Pojedini programi upisuju previše studenata.
3. Nastavnicima i Upravi nedostaje međunarodnih iskustava.
4. Nastavnici u dislociranim prostorima u Pazinu i Ogulinu borave samo za vrijeme nastave.
5. Kvaliteta knjižnice je neodgovarajuća.
6. Neujednačeno korištenje prostorija – pretjerano korištenje pojedinih lokacija i nedovoljna upotreba drugih.
7. Dodatni resursi za učinkovito učenje su također nejednako raspoređeni među programima i lokacijama.
8. Veleučilište dosad nije uspjelo privući studente iz drugih europskih zemalja niti je značajniji broj studenata ili nastavnika boravio u inozemstvu.

PRIMJERI DOBRE PRAKSE

1. Dobro dokumentirana pravila o upravljanju i donošenju odluka.
2. Politika rasta.
3. Razvoj ljudskih potencijala.
4. Solidna znanstvena baza dijela aktivnosti.
5. Većina studijskih programa je održiva i ima dobre izglede za budućnost.

PREPORUKE ZA POBOLJŠANJE KVALITETE

1. Upravljanje visokim učilištem i osiguravanje kvalitete

- Politike i planovi trebaju biti preciznije usmjereni, a isto važi i za prateće procedure i smjernice za provedbu.
- Uprava bi u znanstvenom i istraživačkom radu trebala biti usmjerena na rezultate više nego je to trenutno slučaj.
- Strategija poticaja bi trebala uključivati i napredovanje u struci.
- Treba izdvojiti namjenska sredstva za projekte.

2. Studijski programi

- Smanjiti preopterećenost smanjivanjem kvota na pojedinim studijskim programima, što će pomoći podizanju kvalitete studijskih programa.
- Kvaliteta studijskih programa je neujednačena. Treba težiti osiguravanju ujednačenosti kvalitete svih kolegija i programa.
- Pazin i Ogulin treba snažnije uključiti u akademske i druge aktivnosti Veleučilišta.

3. Studenti

- Studente treba informirati o prilikama za studiranje u inozemstvu.
- Treba unaprijediti informiranje o studijskim programima za potencijalne studente izvan riječke regije.
- Treba osnovati organizaciju alumnija.

4. Nastavnici

- Nužno je povećati udio nastavnika zaposlenih na puno radno vrijeme.
- Nastavno osoblje je potrebno trajno obrazovati i usavršavati.
- Nastavnici trebaju biti opterećeni nastavom samo u mjeri koja bi im ostavila vremena za znanstveni rad i publiciranje.

5. *Stručna i istraživačka djelatnost

- Treba osnovati znanstvene inkubatore i/ili stručne centre.
- Potrebno je zaposliti međunarodno priznate stručnjake kao pročelnike odjela.
- Akademsko osoblje treba poticati da se uz redoviti rad na razvoju i izvedbi kurikuluma bave i znanstvenim i istraživačkim radom.

* ispunjava se za ustanove koje nisu upisane u Upisnik znanstvenih organizacija.

6. Međunarodna suradnja i mobilnost

- Veleučilište mora postati privlačnije stranim nastavnicima.
- Sadržaj ugovora s inozemnim visokim učilištima treba bolje provoditi tako da bude vidljiv u svakodnevnom radu Veleučilišta.

7. Resursi: stručne službe, prostor, oprema i financije

- Treba smanjiti kvote na studijskim programima s prevelikim brojem studenata za postojeće resurse.
- Knjižnicu treba unaprijediti pristupom relevantnim časopisima i elektroničkim izvorima te je učiniti mjestom gdje se studenti okupljaju i uče izvan učionica.
- Dio laboratorija posjeduje samo najnužniju opremu, što hitno treba popraviti.
- Oprema koja se često koristi u nastavi mora biti dostupna na licu mjesta, što vrijedi i za dislocirane prostore u Pazinu i Oguštinu.

DETALJNA ANALIZA O USKLAĐENOSTI VISOKOG UČILIŠTA SA STANDARDIMA I KRITERIJIMA ZA REAKREDITACIJU

Upravljanje visokim učilištem i osiguravanje kvalitete

Veleučilište je razvilo strateški dokument za razdoblje od 2013. do 2020. godine koji se nastavlja na Strategiju za razdoblje od 2008. do 2013. godine. Uprava Veleučilišta na ovim dokumentima temelji upravljanje i razvoj Veleučilišta. Postoji jasno definirana misija, vizija, strateški ciljevi i zadaci koji uključuju i indikatore uspješnosti provedbe. U pisanje ovih dokumenata su bili uključeni svi pročelnici odjela, a isto vrijedi i za pisanje Samoanalize, dokumenta koji smatraju korisnim za promišljanje trenutne pozicije te koraka koje moraju učiniti kako bi ostvarili zacrtanu viziju. Većina programa je usklađena s misijom i vizijom, ali ne svi, pa tako za pojedine programe nije jasno kakva im je vizija niti kako se ona uklapa u viziju Veleučilišta. Veleučilište je razvilo učinkovitu organizacijsku strukturu i procese te ih je formaliziralo u pravnim dokumentima. Takva struktura osigurava osnovu za izvrstan nastavni rad i pogoduje kvaliteti svih aktivnosti Veleučilišta (1.1., 1.2. i 1.3). Veleučilište posjeduje Politiku kvalitete i sve druge pravilnike o unutarnjem osiguravanju kvalitete. Veleučilište redovito provodi postupke osiguravanja kvalitete opisane u pravilnicima i u njih uključuje nastavnike i studente. Jasno su definirani postupci za ove aktivnosti te se redovito provode. Međutim, dionici nisu uključeni u sve strateške procese Veleučilišta, za što nismo dobili jasno objašnjenje. Komunikacija s lokalnom zajednicom treba biti redovita i predstavljati važnu redovnu aktivnost svih odjela Veleučilišta (1.4. i 1.5.). Dionici trebaju biti uključeni u procese razvoja novih studijskih programa i druge aktivnosti koje su im važne. To se ne smije prepustiti na volju pojedinog profesora, nego treba postati standardan način rada na cijelom Veleučilištu.

Iako Veleučilište potiče istraživačku djelatnost (poticanjem nastavnika na stjecanje doktorata, pokrivanjem troškova školarine, financiranjem odlaska na dvije konferencije godišnje itd.) i naglašava njezinu važnost, niti su svi profesori obaviješteni o tome niti su svi voljni sudjelovati u takvim aktivnostima. Stoga u ovom području ima još dosta prostora za poboljšanja (1.6.). Veleučilište treba izraditi plan znanstvenog rada te razviti mehanizme praćenja njegove provedbe.

Na razini Veleučilišta postoje etički standardi nastavnog i znanstvenog rada te se čini da je većina nastavnika i profesora upoznata s njima. Nismo uspjeli dokučiti koliko su ovi postupci učinkoviti niti provode li se redovno mehanizmi praćenja neetičnog ponašanja (1.7.).

Svi gore spomenuti dokumenti su dostupni na mrežnim stranicama Veleučilišta (<http://www.veleri.hr/?q=node/16>).

U cijelini gledajući, Stručno povjerenstvo preporučuje Veleučilištu da postane poduzetnije. Primjerice, očito je da dislocirani studiji nisu finansijski samoodrživi. Veleučilište bi trebalo razmislisti o poticanju studenata iz Ogulina i Pazina na dolazak na studij u Rijeku, što bi im omogućilo puno veći utjecaj koji može donijeti grad i visoko učilište ove veličine, umjesto da ostaju u vlastitim, malim lokalnim zajednicama. Time bi se dugoročno moglo ukinuti ove lokalne podružnice.

Studijski programi

Veleučilište je većinom uspješno osnivalo studijske programe dobro pozicionirane na tržištu rada i privlačne potencijalnim studentima. Na prvi pogled se čini da većina studijskih programa slijedi pažljiva i odgovorna promišljanja i koherentnu strategiju. Međutim, kad je Stručno povjerenstvo pitalo zaposlenike za istraživanje tržišta za studij Telematike, postalo je jasno da ono nije provedeno, zbog čega je moguće da je za uspjeh pojedinih programa zasluzna sreća prije nego pažljiva promišljanja.

Čini se i da razina ekspertize koju studenti postižu doseže razinu koja bi se očekivala od ovakvog visokog učilišta, iako se Stručno povjerenstvo pitalo zašto izgleda da moderni sustavi upravljanja prometom i voznim parkom koje je uveo Grad Rijeka uopće nisu zastupljeni u kurikulumu.

Povrh toga, i u par drugih područja je Stručno povjerenstvo uočilo elemente koji su samo djelomično provedeni.

Kritike se uglavnom odnose na očitu činjenicu da dio studijskih programa upisuje previše studenata, zbog čega nije moguće osigurati kvalitetu nastave koja bi bila moguća uz manje opterećenje. Ovaj problem se dijelom odnosi i na resurse pa ga navodimo i u tom dijelu Izvješća. Umjesto da zapošljava dodatne nastavnike, što u ovom trenutku zbog zabrana nije moguće, Veleučilište bi moglo i drastičnije smanjiti kvote na programima koji pate od prevelikog broja studenata (2.3).

Dok pojedini programi nesumnjivo ispunjavaju međunarodne standarde, ne može se reći da isto važi za sve. U razgovoru sa Stručnim povjerenstvom, dio pročelnika odjela nije bio u stanju uvjerljivo obrazložiti kvalitetu vlastitih programa. Ovaj nedostatak može biti povezan s općenitim nedostatkom međunarodnih iskustava Uprave i nastavnika, čime se bavimo u poglavljju o međunarodnoj suradnji i mobilnosti.

Stručno povjerenstvo je osobite probleme uočilo u dislociranim prostorima u Pazinu i Ogulinu, gdje nastavnici borave samo koliko je potrebno da se održi nastava, zbog čega se obje lokacije doimaju kao škole, umjesto kao visoka učilišta (2.7).

Upravo je suprotna situacija s programima vinarstva i maslinarstva u Poreču koji su ostavili vrlo pozitivan dojam na Stručno povjerenstvo. Odjel u Poreču je postigao vrhunske rezultate na jednoj od najvećih vinarskih smotri u Hrvatskoj, posjeduje izvrstan kurikulum koji sadrži znatan udio praktičnog rada, postiže visoku zapošljivost diplomiranih studenata te ima jasnou viziju daljnog razvoja resursa smještenih u Poreču.

Kada je riječ o kvaliteti nastave, većina dostupnih informacija (razgovori s Upravom, nastavnicima i studentima, kao i pregled ispitnih radova) ukazuju na pozitivnu ocjenu. Međutim, Stručno povjerenstvo smatra da knjižnica nije prikladna za ovakvo Visoko učilište. Iako je bilo moguće naći pokoji suvremenii primjerak, materijali za nekoliko studijskih programa, primjerice cestovno i željezničko inženjerstvo, su malobrojni i ozbiljno zastarjeli. Mogućnost korištenja

knjižnice Sveučilišta u Rijeci bi mogla malo popraviti stanje, ali iskustvo pokazuje da fizička udaljenost često odvraća studente od korištenja knjižnice. Loš dojam koji ostavlja knjižnica je bacio sumnju na pozitivnu – ili, možda, eufemističnu – samoprocjenu Veleučilišta i naveo Stručno povjerenstvo na oprez.

Studenti

Razgovor sa studentima se odvio u velikoj predavaonici, s dobrim odazivom. Bio je prisutan dovoljan broj studenata sa svakog pojedinog programa, zbog čega se prikupljena mišljenja mogu smatrati reprezentativnima.

Studenti su bili itekako svjesni da studiraju na velikom visokom učilištu koje na više mesta ima problema s kapacitetima. Očekivanja studenata su bila u skladu s onim što Veleučilište može ostvariti. Usprkos velikom broju studenata na pojedinim kolegijima, čini se da studenti smatraju da ih nastavnici i administracija Veleučilišta uzimaju u obzir kao pojedince. Stručno povjerenstvo je saznalo da nastavnici daju opširne povratne informacije o nastavnim i ispitnim metodama te da su otvoreni za prijedloge za unapređenje nastave i nastavnih procesa.

Veleučilište se dosad nije previše bavilo izvannastavnim aktivnostima studenata. Osobito studentima koji ne studiraju u Rijeci nedostaje prilika za sudjelovanje u izvannastavnim aktivnostima koje podržava Veleučilište. Oni koji studiraju u Rijeci možda imaju drugačiji pogled na to, s obzirom na privlačnost Rijeke kao relativno velikog grada. Studenti nisu naveli da im osobito nedostaje izvannastavnih aktivnosti, što znači da bi i Veleučilištu možda bilo bolje prioritetnim proglašiti neka druga pitanja.

Tijekom posjeta Veleučilištu Stručno povjerenstvo je shvatilo i da, makar studenti posjeduju neka saznanja o mogućnostima rada u struci koje im se pružaju, samo Veleučilište tome doprinosi u relativno maloj mjeri. Primjerice, činilo se da studenti nisu pretjerano dobro obaviješteni o mogućnostima studijskih boravaka u inozemstvu za vrijeme studija. Iako na dojam Stručnog povjerenstva možda utječe uočena prekobrojnost studenata na pojedinim programima koja bi mogla otežati individualno savjetovanje svakog pojedinog studenta, Stručno povjerenstvo ipak smatra da bi se Veleučilište primjenom dobro osmišljenog i strukturiranog rješenja moglo poboljšati u ovom pogledu.

Još jedan vanjski aspekt koji je Stručno povjerenstvo uočila je relativna slabost Veleučilišta kad je riječ o kontaktima s okruženjem. Ovo se odnosi na informiranje javnosti o aktivnostima Veleučilišta i na kontakte s alumnijima.

Čini se da se većina studenata oslanjala na informacije koje su dobivali od obitelji, prijatelja i poznanika prilikom odabira smjera studija i visokog učilišta, umjesto da koristi informacije koje pruža samo Veleučilište. Iako takav neformalni kanal pružanja informacija nije sam po sebi loš, nego se, dapače, čini učinkovitim, bilo bi poželjno uložiti više truda u informiranje šire javnosti, također i u cilju upisivanja raznolikije skupine studenata.

Konačno, u ovom se trenutku ne provode nikakve sustavne analize kojima bi se utvrdilo gdje se zapošljavaju studenti nakon završetka studija i koliko su uspješni u svojim karijerama. Redoviti kontakti s alumnijima bi, ne samo unaprijedili mrežu kontakata Veleučilišta, nego bi i trenutnim studentima pružili korisnu mogućnost kontaktiranja alumnija vlastitog visokog učilišta. Stručno povjerenstvo, stoga, svakako preporučuje Veleučilištu da u tu svrhu pokrene stvaranje organizacije alumnija.

Nastavnici

U razgovorima sa studentima, nastavnicima, profesorima i drugim zaposlenicima je postalo jasno da su svi zaposlenici visoko motivirani i posvećeni nastavnom radu.

Iako je omjer nastavnika i studenata proteklih godina stalno unapređivan, još uvijek nije dosegnut zakonski omjer 1:30, zbog čega je potrebno nastaviti s poboljšanjima kako bi se osigurao dostatan nastavni kapacitet. S tim je ciljem na nepuno radno vrijeme zaposlen niz nastavnika koji rade i na drugim ustanovama. Iako ova mjera u praksi podržava kvalitetu nastave, još uvijek ima smisla povećati udio nastavnika zaposlenih na puno radno vrijeme kako bi se osigurao kontinuitet izvedbe kolegija (4.1 i 4.3) te smanjile vanjske obaveze nastavnika (4.6). Čini se da je Uprava svjesna povezanosti omjera nastavnika i studenata sa zapošljavanjem nastavnika na puno radno vrijeme.

Također je nužno unaprijediti prilike za trajno usavršavanje nastavnika te za adekvatno opterećenje nastavnim radom, kako bi nastavnici imali više vremena za znanstveni rad i publiciranje, što je usporedivo s praksama priznatih europskih visokih učilišta (4.4 i 4.5).

Općenito gledajući, zaposleni nastavnici jako dobro rade svoj posao. Kad se uzmu u obzir organizacijske mogućnosti i prepreke, studenti dobivaju više nego zadovoljavajuću podršku nastavnika i Uprave, što se odražava i u studentskim evaluacijama kolegija. Čini se da Veleučilište radi najbolje što može, ali je u provedbi nužnih poboljšanja ograničeno finansijskim sredstvima koje dobiva od Ministarstva.

Bez obzira na to, Stručnom povjerenstvu je tijekom posjeta Veleučilištu bilo očito da ono provodi uspješnu politiku rasta i razvija ljudskih potencijala. Iz perspektive Stručnog povjerenstva, postoje solidni temelji znanstvenog rada i studijski su programi održivi (4.2).

Stručna i istraživačka djelatnost

Nastavno na razvojne planove navedene u Samoanalizi, Uprava Veleučilišta je također istaknula Strateški plan 2013 – 2020. kao ključni dokument kojim se definiraju razvojni planovi Veleučilišta. Iako se od takvog dokumenta očekuje da odražava komparativne prednosti nekog visokog učilišta s obzirom na tržišne, stručne, znanstvene i druge kapacitete, plan o kojem je riječ ne ukazuje na aktivnost, tržišnu nišu ili znanstveno polje koje bi se smatralo ključnim za unapređivanje znanstvenog i stručnog profila Veleučilišta. Uzimajući u obzir da je Veleučilište pokrenulo studijske programe koji se mogu smatrati pionirskima u lokalnim i regionalnim okvirima (npr. Telematika), takav nedostatak fokusa u kombinaciji s pomalo generičkim razvojnim ciljevima (npr. povećati broj zaposlenika s doktoratom) ukazuje na potrebu za preciznijim fokusom politika i planova te pripadajućih smjernica i procedura.

Nadalje, trenutni omjer nastavnika i studenata ukazuje na visoko nastavno opterećenje, zbog čega zaposlenicima nedostaje vremena za znanstveni i stručni rad. Međutim, i mlađi i stariji nastavnici su u razgovorima naveli da je radno opterećenje daleko od nepodnošljivog. Odgovarajući primjeri koji su navedeni Stručnom povjerenstvu uključivali su, među ostalim, i asistenta koji radi na 10 različitih kolegija koji smatra da mu je, što se tiče vremenskog opterećenja, lakše nego kolegama u realnom sektoru. S obzirom na relativno loš učinak Veleučilišta kada je riječ o broju recenziranih znanstvenih publikacija, ovo Stručno povjerenstvo navodi na zaključak da bi Uprava trebala usvojiti drugačiji pristup, više usmјeren na rezultate, i na taj način potaknuti zaposlenike da raspoloživo vrijeme iskoriste za znanstveno-istraživački rad, uz redovne obveze na programima. S obzirom da postojeći poticaji uključuju samo finansijsku podršku za prezentiranje ili sudjelovanje na znanstvenim konferencijama (svaki zaposlenik ima prava na dvije konferencije godišnje), preporučuje se širenje ove strategije kako bi poticaji obuhvaćali i napredovanje u struci, dobivanje namjenskih projektnih sredstava i slične mjere.

Konačno, iako i Uprava i nastavno osoblje imaju pozitivan stav o politikama upravljanja znanstvenim i stručnim radom Veleučilišta, još puno toga treba napraviti kako bi se internacionalizirala postignuća provedenih projekata. Kako je već pojašnjeno, Veleučilište ima veliki potencijal postati vodećim visokim učilištem u regiji i međunarodno poznatom ustanovom u pojedinim pionirskim poljima. Stoga Stručno povjerenstvo preporučuje podrobnije promisliti mogućnosti da se ovaj potencijal ostvari. U tu svrhu, moguće je, primjerice, osnovati znanstvene inkubatore i/ili stručne centre (npr. centar ekspertize o prometnim nesrećama) kako bi se bolje iskoristili izvrsni suvremeni resursi u Pazinu, zaposliti međunarodno priznate stručnjake kao voditelje odjela (npr. Telematike) i slično.

Međunarodna suradnja i mobilnost

Općenito, Stručno povjerenstvo smatra da Veleučilište studentima s drugih visokih učilišta nudi dobre uvjete za unapređenje mobilnosti (6.1).

Veleučilište je skloplilo niz međunarodnih suradnji i odnosa, ali još uvijek ne koristi postojeće potencijale u dovoljnoj mjeri.

Mogućnosti koje se nude u sklopu programa ERASMUS koristi oko troje studenata godišnje, što predstavlja vrlo mali postotak upisanih studenata. Nužno je potaknuti motiviranost studenata da završe dio studija u inozemstvu.

Uz program ERASMUS, Veleučilište je potpisalo još petnaest bilateralnih ugovora s raznim europskim visokim učilištima. To je za svaku pohvalu, ali nužno je da ti ugovori zažive u praksi.

Ovom aspektu doprinosi i to što je, zbog velikog nastavnog opterećenja nastavnika zaposlenih na puno radno vrijeme te vanjskih obveza onih koji rade na pola vremena, rijetko tko spremam predavati u inozemstvu.

Također, iako su nastavnici visoko motivirani za rad u nastavi, Stručno povjerenstvo smatra da u tom pogledu još ima prostora za poboljšanja (6.2 i 6.3).

Aspekti vrednovanja kojima se dalje bavimo su usko povezani i imaju usporedive rezultate.

Kada je riječ o Kriteriju 6.4, Veleučilište je otvoreno međunarodnim udruženjima sličnih ustanova, ali, brojnim bilateralnim ugovorima unatoč, ništa nije učinjeno u tom pogledu.

Iako studenti iz susjednih zemalja (npr. Bosne i Hercegovine i Srbije) studiraju na Veleučilištu, ono dosad nije privuklo studente iz drugih europskih zemalja. Veleučilište se već trudi unaprijediti u ovom pogledu te počinje nuditi informacije na engleskom i njemačkom jeziku na svojim mrežnim stranicama (6.5).

U posljednjih pet godina Veleučilište su posjetila samo dva strana nastavnika (iz Italije i iz Slovenije) na kraća vremenska razdoblja. Radi se o zanemarivom broju uzme li se u obzir broj bilateralnih ugovora, a i u usporedbi s drugim, usporedivim visokim učilištima. Veleučilište mora postati atraktivnije stranim nastavnicima (6.6).

Kako je već spomenuto, Veleučilište je u posljednjih nekoliko godina potpisalo velik broj bilateralnih ugovora s nizom europskih visokih učilišta. Ali nije dovoljno 'skupljati' ugovore. Sadržaj ovih ugovora treba provoditi tako da bude vidljiv u svakodnevnom radu Veleučilišta (6.7).

Konačno, Veleučilište ima dobre temelje za širenje postojeće međunarodne suradnje i odlične prilike za povećanje međunarodne mobilnosti studenata, zaposlenika i nastavnika, kako onih na samom Veleučilištu, tako i inozemnih.

Resursi: stručne službe, prostor, oprema i financije

Kada je riječ o resursima, dojam koji ostavlja Veleučilište je iznimno nekoherentan. Veleučilište čini što može kako bi učinkovito i djelotvorno koristilo dostupna sredstva u svrhu unapređenja kvaliteta nastave, studijskih programa i cjelokupnog rada.

Međutim, Stručnom povjerenstvu se činilo očitim da Veleučilište nije podjednako uspješno u svakom od navedenih aspekata. Dok se učionice, laboratorijski prostori i računalna oprema čine dostatnima i suvremenima, isto ne važi i za knjižnicu koja je zaista premala i kojoj nedostaju potrebni resursi – knjige, kao i časopisi i elektronički resursi – i to za nekoliko studijskih programa, kao i mjesta gdje bi se studenti okupljali i učili izvan učionica. Ni opremljenost laboratorija nije u skladu s nekim koherentnim standardom. Dio laboratorija posjeduje samo najosnovniju opremu (7.1, 7.4 i 7.6).

Istovjetnu neusklađenost Stručno povjerenstvo je pronašlo i kod dodatnih resursa za djelotvorno učenje. Dok su resursi za poljoprivredu u Poreču suvremeni i koherentno dizajnirani i opremljeni, na ostalim su lokacijama oni nedostatni, bez potrebnih računalnih programa (Telematika) ili ih zapravo i nema (Promet). Iako korištenje vanjskih laboratorija može poslužiti kao privremeno rješenje, oprema koja se često koristi u nastavi mora postojati na samom visokom učilištu. To će predstavljati osobit problem dislociranim prostorima u Pazinu i Ogulinu koji posjeduju samo učionice, bez materijala za učenje. Stručno povjerenstvo smatra da se osobito prostor u Pazinu neučinkovito koristi – dom (još uvijek nedovršen) bi mogao ostati u potpunosti neiskorišten od strane studenata. Dugoročno bi neravnoteža između previše i premalo korištenih prostora na raznim lokacijama mogla Veleučilištu uzrokovati finansijske probleme. Ide li se razmišljati poduzetnički, moglo bi se razmisliti o davanju dijela prostorija u najam – za što se možda čak mogu dobiti i javna sredstva za promicanje poduzetništva – i tako stečena sredstva upotrijebiti za stipendiranje studenata koji bi se preselili u Rijeku (7.5).